

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Baryshevska Iryna împotriva Inspectoratului General al Poliției
(repararea prejudiciului moral prin aplicarea ilegală a amenzii contravenționale)

împotriva deciziei din 30 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2ra-543/25
NR. PIGD 2-24054912-01-2ra-04082025)*

Recurs inadmisibil. Legalitatea formală a actelor procesuale nu exonerează autoritatea publică de răspundere civilă, în cazul în care actul emis este ulterior anulat pentru lipsa temeiului juridic, iar simpla contestare a aprecierii probelor nu constituie temei de recurs în absența demonstrării unei erori de drept.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Tricolici)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, L. Bagrin, D. Corlăteanu)

8 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 mai 2024, Baryshevska Iryna, reprezentată de avocatul Palamari Aliona s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat, prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente, estimat în sumă de 50 000 de lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că, la data de 27 martie 2023, ora 18:42, aflându-se în XXX XXX, a fost învinuită că ar fi agresat fizic și verbal pe Zaicenco Ghenadii, aplicându-i lovituri asupra diferitelor părți ale corpului și adresându-i cuvinte necenzurate, de natură a-i leza onoarea și demnitatea. Ca urmare, ofițerul de sector al SP-3 al IP Buiucani din cadrul DP mun. Chișinău al IGP al MAI, Mîndrescu Alexandru, a întocmit o decizie, fără indicarea datei.

3. A menționat că, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost atrasă la răspundere contravențională în conformitate cu art. 69 alin. (1) și art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 15 unități convenționale, echivalentul a 750 lei.

4. Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și cu decizia de sancționare, reclamanta a depus contestație, solicitând anularea acestora, invocând lipsa faptului contravenției.

5. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 14 iulie 2023, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2023, a fost admisă contestația depusă de Baryshevska Iryna, fiind anulate procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia (fără dată), prin care aceasta fusese trasă la răspundere contravențională în temeiul art. 69 alin. (1) și art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenției și al nulității procesului-verbal. Concomitent, acesteia i-a fost recunoscut dreptul de a solicita și obține despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția ori să soluționeze cauza contravențională.

6. A evidențiat că prejudiciul moral constituie o atingere adusă unui interes personal nepatrimonial, reprezentând totalitatea consecințelor negative suferite de victimă, iar jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu oferă o enumerare exhaustivă a modalităților de manifestare a acestuia.

7. A subliniat că pretenția privind repararea prejudiciului moral urmează a fi admisă integral, prin încasarea din contul pârâtului a sumei de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, sumă apreciată ca fiind rezonabilă pentru compensarea suferințelor psihice cauzate de acțiunile ilegale ale acestuia.

8. Cu referire la acest aspect, a reținut că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu încălcarea unor condiții legale exprese, fapt care a determinat-o, pe o perioadă de aproape un an, să își dovedească nevinovăția, situație ce i-a generat o stare accentuată de stres și frustrare.

9. Totodată, a evidențiat că a fost și continuă să fie afectată moral, întrucât, în condițiile în care față de aceasta a fost comisă o nedreptate gravă și un abuz, nici până în prezent nu i-au fost prezentate scuzele corespunzătoare.

10. Prin referința depusă asupra cereri de chemare în judecată, Inspectoratul General al Poliției a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024, acțiunea civilă înaintată de Baryshevska Iryna împotriva Inspectoratului General al Poliției, având ca obiect repararea prejudiciului moral, a fost admisă parțial.

12. Astfel, instanța a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Baryshevska Irynei a sumei de 1 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

13. Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că, în urma examinării probelor administrate în cauză, s-a confirmat că în privința Baryshevska Irynei a fost întocmit un proces-verbal contravențional, ulterior anulat definitiv prin hotărâre judecătorească, fiind constatată lipsa faptei contravenției și nulitatea actului constatator, ceea ce atrage dreptul acesteia la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale autorității publice.

14. Totodată, instanța a reținut că temeiul juridic al răspunderii statului derivă din dispozițiile legislației contravenționale și civile, precum și din prevederile constituționale, care consacră obligația autorităților de a repara prejudiciile cauzate prin acte ilegale, inclusiv în cadrul unui proces civil distinct.

15. Instanța a mai constatat că prejudiciul moral invocat de Baryshevska Iryna constă în suferințe psihice generate de atragerea nelegală la răspundere contravențională și de necesitatea de a-și demonstra nevinovăția într-un interval de timp îndelungat, însă aceasta nu a prezentat probe suficiente care să justifice întinderea prejudiciului pretins în cuantum de 50 000 lei.

16. În aceste condiții, aplicând criteriul echității și principiul proporționalității despăgubirilor, instanța a apreciat că suma solicitată este excesivă și nejustificată, stabilind un cuantum rezonabil al despăgubirii morale în mărime de 1 000 lei, suficient pentru a

compensa suferințele psihice dovedite, fără a constitui un avantaj patrimonial nejustificat pentru reclamantă și fără a impune o sarcină excesivă asupra pârâtului.

17. De asemenea, având în vedere soluția de admitere parțială a acțiunii și principiul compensării proporționale a cheltuielilor de judecată, instanța a încasat cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 lei, apreciate ca fiind reale, necesare și rezonabile.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

18. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 29 noiembrie 2024, Inspectoratul General al Poliției a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii civile.

19. În motivarea cererii de apel, Inspectoratul General al Poliției a invocat dezacordul față de hotărârea instanței de fond în partea admiterii pretențiilor, solicitând casarea acesteia ca fiind neîntemeiată.

20. A susținut că pretenția Baryshevska Irynei privind repararea prejudiciului moral nu poate fi admisă, întrucât, potrivit art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional, dreptul la despăgubiri este condiționat de existența unei hotărâri judecătorești definitive prin care să fie constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor autorității competente, condiție care, nu este întrunită în speță.

21. Totodată, a subliniat că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție reprezintă o măsură procedurală legală, inerentă exercitării atribuțiilor de serviciu ale agentului constator, care, prin ea însăși, nu constituie o faptă ilicită și nu poate genera prejudicii, în lipsa unor consecințe definitive și iremediabile asupra drepturilor persoanei vizate.

22. A mai invocat că Baryshevska Iryna nu a făcut dovada existenței unui prejudiciu moral real, nefiind prezentate probe pertinente care să confirme suferințele psihice sau fizice pretinse, susținerile acesteia având un caracter pur declarativ, iar simpla anulare ulterioară a sancțiunii contravenționale nu echivalează, în mod automat, cu existența unui prejudiciu moral reparabil.

23. De asemenea, a evidențiat că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea nr. 1545/1998 și de art. 2036 - 2037 Cod civil pentru angajarea răspunderii civile delictuale, în lipsa probării cumulative a faptei ilicite, prejudiciului, legăturii de cauzalitate și vinovăției, astfel încât acțiunea Baryshevska Irynei este neîntemeiată.

24. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 24 decembrie 2024, Baryshevska Iryna, reprezentată de avocatul Palamari Aliona a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024, solicitând admiterea apelului, modificarea hotărârii instanței de fond, prin admiterea integrală a acțiunii.

25. În motivarea cererii de apel, a indicat că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2023, a fost anulată sancțiunea contravențională aplicată, fiind constatată lipsa

faptei contravenționale și nulitatea procesului-verbal, circumstanțe ce echivalează cu reabilitarea sa deplină și confirmă caracterul ilicit al acțiunilor autorității.

26. Totodată, a susținut că suma de 1 000 lei, stabilită de instanța de fond cu titlu de prejudiciu moral, este vădit disproporționată în raport cu intensitatea și durata suferințelor psihice suportate, în condițiile în care aceasta a fost nevoită, pe parcursul examinării cauzei în ambele grade de jurisdicție, să-și apere nevinovăția și să suporte consecințele unei proceduri contravenționale nelegale.

27. În acest context, a relevat că acțiunile ilegale întreprinse împotriva sa au constituit o ingerință gravă în drepturile fundamentale ale persoanei, inclusiv dreptul la demnitate, dreptul la un proces echitabil și dreptul la protecție împotriva abuzurilor de putere, impactul acestora depășind limitele unei simple erori administrative și generând suferințe psihice și emoționale semnificative, care justifică acordarea unui quantum mai mare al despăgubirii morale.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

28. Prin decizia din 30 aprilie 2025, Curtea de Apel Centru a respins cererile de apel declarate de Baryshevska Iryna, reprezentată de avocatul Palamari Aliona și Inspectoratul General al Poliției, a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Baryshevska Iryna împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată.

29. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind pronunțată cu stabilirea corectă și completă a circumstanțelor de fapt, precum și cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procesual incidente, în condițiile în care aceasta a apreciat probele în mod obiectiv, în ansamblul și interconexiunea lor.

30. Instanța de apel a constatat că, în speță, este incontestabil faptul anulării procesului-verbal contravențional și încetării procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenției, circumstanțe care confirmă dreptul Baryshevska Irynei la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile autorității competente, în temeiul dispozițiilor legislației contravenționale și civile aplicabile.

31. Totodată, Colegiul a reținut că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a analizat criticile părților și a aplicat în mod corect criteriile de apreciere a prejudiciului moral, inclusiv principiul echității și proporționalității, stabilind un quantum rezonabil al despăgubirii, raportat la intensitatea suferințelor psihice dovedite și la lipsa unor probe suplimentare care să justifice suma pretinsă.

32. În același timp, instanța de apel a respins argumentele apelantei privind caracterul insuficient al despăgubirii, reținând că acestea se bazează pe aprecieri subiective și nu sunt susținute prin probe concludente, precum și criticile formulate de Inspectoratul General al

Poliției, constatând că acestea nu răstoarnă concluziile instanței de fond și nu demonstrează aplicarea eronată a legii.

33. Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că nu există temeiuri pentru modificarea sau casarea hotărârii atacate, motiv pentru care apelurile declarate au fost respinse ca neîntemeiate, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

34. La 4 august 2025, Inspectoratul General al Poliției, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 30 aprilie 2025, solicitând casarea acesteia precum și a hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii civile.

35. În esență, prin cererea de recurs, cu reiterarea argumentelor expuse anterior în cererea de apel, a invocat că instanța de apel a pronunțat o decizie neîntemeiată, fără a analiza cauza sub toate aspectele de fapt și de drept și fără a motiva suficient respingerea apelului declarat de Inspectoratul General al Poliției, încălcând astfel cerințele prevăzute de art. 390 Cod de procedură civilă.

36. A invocat că întocmirea procesului-verbal contravențional constituie o măsură legală în exercitarea atribuțiilor de serviciu, iar simpla pornire a procesului contravențional nu poate fi calificată drept faptă ilicită și nu generează prejudicii, în lipsa unor consecințe definitive. De asemenea, a subliniat că Baryshevska Iryna nu a demonstrat existența unor suferințe psihice sau fizice reale și nu a prezentat probe pertinente în acest sens, pretențiile sale având un caracter declarativ.

37. A mai reținut că nu sunt întrunite condițiile speciale prevăzute de art. 1405 Cod civil și de Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 pentru angajarea răspunderii statului, în lipsa unui act de reabilitare în sensul acestor norme și a dovedirii caracterului ilicit al acțiunilor autorității.

38. De asemenea, a criticat acordarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 000 lei, susținând că acestea nu au fost probate prin documente concludente și nu corespund criteriilor de necesitate, realitate și rezonabilitate stabilite în practica CtEDO.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

40. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

41. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

42. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

43. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

44. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 30 aprilie 2025 (f.d. 100). Decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la 28 iulie 2025 (f.d. 116). În aceste condiții, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, la 4 august 2025, se consideră depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

45. La caz, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 alin.(2)-(4) din Codul de procedură civilă în redacția legii în vigoare la data depunerii recursului.

46. Verificând motivele de casare, invocate în recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că acesta nu cade sub incidența temeiurilor prevăzute la art. 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

48. Totodată, potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, conține obiecții de fapt și de drept, similare celor expuse anterior în cadrul examinării cauzei, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului presupune nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

51. Completul de judecată reține că argumentele recurentului privind pretinsa lipsă a caracterului ilicit al acțiunilor agentului constatator nu pot fi reținute, or, anularea definitivă a procesului-verbal contravențional și încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenției constituie o constatare implicită a nelegalității actului emis, fiind suficientă pentru a angaja răspunderea civilă a autorității publice în condițiile legii.

52. Contrar susținerilor recurentului, instanța de apel a făcut o aplicare corectă a normelor de drept incidente, reținând că dreptul la repararea prejudiciului nu este condiționat de existența unei hotărâri distincte de constatare expresă a caracterului ilicit, ci rezultă din însăși soluția definitivă de anulare a actului contravențional, însoțită de constatarea lipsei faptei.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că nu poate fi primit argumentul recurentului potrivit căruia întocmirea procesului-verbal contravențional ar reprezenta, prin ea însăși, o acțiune legală, lipsită de aptitudinea de a genera prejudicii, or legalitatea formală a procedurii nu înlătură caracterul ilicit al rezultatului acesteia, în situația în care actul emis a fost ulterior anulat ca neîntemeiat și contrar prevederilor legale.

54. În ceea ce privește susținerea recurentului referitoare la lipsa prejudiciului moral, instanța de recurs reține că aceasta nu poate fi primită, or, suferințele psihice generate de atragerea nelegală la răspundere contravențională și de necesitatea de a-și apăra

nevinovăția într-un proces judiciar îndelungat constituie, prin ele însele, un prejudiciu moral susceptibil de reparare, chiar și în lipsa unor probe medicale directe.

55. Totodată, criticile privind neîntrunirea condițiilor răspunderii civile delictuale sunt nefondate, întrucât instanțele inferioare au analizat în mod corespunzător existența faptei ilicite, a prejudiciului și a legăturii de cauzalitate, reținând în mod justificat că acestea sunt întrunite în speță, însă într-o întindere limitată, reflectată în cuantumul despăgubirii acordate.

56. Completul de judecată reține că argumentele recurentului referitoare la neaplicabilitatea Legii nr. 1545/1998 nu sunt de natură să conducă la o altă soluție, or, instanțele nu au fundamentat răspunderea exclusiv pe acest act normativ, ci au aplicat în mod coroborat dispozițiile Codului civil și ale legislației contravenționale, în conformitate cu natura juridică a raportului litigios.

57. De asemenea, susținerile privind nejustificarea cheltuielilor de asistență juridică nu pot fi primite, în condițiile în care instanța de fond a verificat existența acestora și a redus cuantumul pretins la o sumă apreciată ca fiind reală, necesară și rezonabilă, în conformitate cu criteriile stabilite de lege și de jurisprudența relevantă.

58. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

59. În speță, recurentul nu a demonstrat că instanțele inferioare ar fi aplicat greșit aceste principii sau că ar fi ignorat probe esențiale, limitându-se la contestarea concluziilor acestora, fără a evidenția o veritabilă problemă de legalitate.

60. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a aprecia recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, ca fiind inadmisibil.

61. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin.(1) și (2), art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu